

113B . Tăcuta | Județ: Vaslui | Punct: Dealul Miclea (Paic) | Anul: 2012

Anul: 2012

Cod RAN: 166244.01

Perioade: Preistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire, descoperire izolată

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Dumitru Boghian, Sergiu Constantin Enea, Radu-Gabriel Furnică, Alexandru Gafincu, Ciprian Cătălin Lazanu, Bogdan Munteanu, Loredana Pricop, Felix Adrian Tencariu, Andreea Vornicu, Diana Măriuca Vornicu

Instituții: Universitatea "Ștefan cel Mare", Suceava, Liceul "Ion Neculce" Târgu Frumos, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare", Vaslui, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași

Raport

Situl de la Tăcuta–Dealul Miclea/Paic1 se află în zona central-nordică a Podișului Central Moldovenesc2, pe reversul de S-SE al Coastei Iașilor, pe cursul mijlociu al pârăului Rediu (bazinul Dobrovăț).

Cercetările de diagnostic arheologic din anul 2012 (20 august - 1 septembrie) s-au putut desfășura grație sponsorizării firmelor S.C. Electrica Serv S.R.L. din Buftea și S.C. RFW. S.R.L. din Urziceni, reprezentate prin Domnul Eduard Claudiu Stoica, facilitată de dr. Gelu-Laurențiu Chiriac, directorul Muzeului "Ștefan cel Mare" din Vaslui3.

A continuat evaluarea locuirilor protoistorice și a stării de conservare a patrimoniului, prin metode neintruzive (noi suprafețe scanate magnetometric, carotări, determinări paleo-geografice, periegheze etc.) și intruzive (continuarea investigării secțiunilor arheologice începute în anul precedent: S.I-V/102 mp), precizându-se, deocamdată, nivelurile de locuire: Cucuteni A3 (cca. 4450-4350 cal BC) și începutul culturii Noua (sec. XVI BC). S-a continuat investigarea complexelor arheologice, descoperite și s-a obținut un profil stratigrafic complet (S.I-S.V, L=32 m).

L.1/2011, identificată în S.I, a fost intersectată și pe traseul S.III/2012, m. 9-14,50, -0,30 și -0,60 m, sub forma unor lutuiești masive de pereți și podea (cu amprente de substrucție lemnoasă), amestecate cu ceramică pictată și grosieră, plastică antropomorfă și zoomorfă, unelte litice și osteologice etc. În colțul de sud-sud-vest au fost găsite resturile unui cuptor cu grătar perforat, probabil pentru ars ceramica (C.1/2012). Coroborarea datelor magnetometrice cu realitățile arheologice ne conduce la concluzia că L.1/2011 se extinde și în porțiunea nesăpată, pe traseul SII, având formă rectangulară (axul lung NNW-SSE).

În spațiile de la vest și sud de L.1, s-au găsit resturile complexului ceramic dintre m. 14-20, -0,40-0,70 (S.I și S.III), alcătuit dintr-o mare cantitate de ceramică, mai ales pictată și vase de provizii, multe întregibile. Tot în acest spațiu (S.I și S.III), m. 17-20, -0,60-0,70 m, a fost găsită o aglomerare de oase și coarne de cervidee, unele "lepădate", altele cu craniu, cioplite și/sau perforate. Asocierea cantității mari de ceramică cu materialele osteologice în lucru vorbește, credem, de existența unui spațiu/ complex gospodăresc, unde se depozita ceramica, se tranșau animalele sacrificate și vânatul și, la un moment dat, se prelucra osul/cornul (atelier?). Această funcționalitate pare întărită de descoperirea vetrei exterioare (V.1/2012), (S.III, m. 14.50, spre profilul nordic), continuată în martor, care păstra o anumită coerență, precum și a lipiturilor răvășite, a unor nicovale, pietre de șlefuit și râșnițe.

A fost terminată investigarea gropii 1/Gr. 1/2011 (partea identificată în S.I). Avea o formă circulară neregulată, cu dimensiunile finale de 3,40 (S.I, m. 1,60-5) x 1,50 m deschidere spre sud. Circa 1/3 se continuă spre nord, în S.II. Gr.1 a apărut de la -0,30m, sub forma unei aglomerări circulare de materiale arheologice. Fundul gropii ajunge, în dreptul m.3/S.I la -1,35 m de la nivelul actual, având o adâncime reală de -1,15 m (față de nivelul de săpare).

Săpată pentru extragerea argilei, Gr.1 a fost umplută în timp, cu resturile unui atelier de olar: cenușă, resturi de lut prelucrat și diverse materiale, depuse în straturi alveolate (ceramică pictată și uzuală, pietre, oase, scoici, melci, plastică, lipituri de vatră, lingurițe de lut, tipar de lut, "bulgărași" de hematit, căpăcuite cu lentile argiloase de nivelare).

Mormintele au fost descoperite în același perimetru, definindu-se o necropolă. M.5/2012 – de incinerare (S.I, m. 13.20-13.60, -0,45 m) se afla sub trei lespezi grezoase (semn de mormânt?). Groapa nu a putut fi determinată, din cauza nediferențierii solului. Era compus din resturile puternic calcinate ale unui copil (Infans I) și câțiva cărbuni, depuse într-o mică groapă (aprox. 40 cm diametru), poate într-un săculeț. M.6/2012 – inhumare (?) descoperită/păstrată parțial (S.I/2012 m. 19.90, -0,65-0,70). Este vorba de un fragment de calotă umană, aflată deasupra și printre vestigiile cucuteniene, care credem că nu poate fi atribuită nivelului eneolitic, ci provine din groapa unui mormânt de epoca bronzului, care urmează a fi definit, deoarece continuă în porțiunea nesăpată. M.7/2012 – inhumare (S.IV-S.V/2012, m. 11-12, -0,30-0,60 m). Groapa era ovală, neregulată (L = 2.10 m; laț = 0.90/1 m). Defunctul (Maturus) era depus în decubit dorso-lateral dreapta, cu picioarele chiruite spre dreapta, humerus-urile pe lângă torace, antebratul stâng adus pe abdomen, orientarea generală NNW-SSE. Gradul de conservare era mulțumitor, deși prezenta "prăbușirea" părții frontale și a mandibulei, dislocări ale tibiei și peroneului drept lipsa antebratului drept, porțiuni de coloană și cutie toracică. Ca inventar, în M.7/2012, au fost depuse: în dreapta capului-un vas-sac, decorat cu brâu simplu, iar la picioare – două vase de tip kantharos, unul mai mic așezat într-unul mai mare (ultimul decorat cu caneluri ușor oblice); torțile acestora, nu știm dacă întâmplător sau nu, se găseau orientate perfect cardinal.

Perieghezele efectuate au condus la identificarea a două noi situri, care completează harta arheologică a zonei: Tăcuta-Dealul Siliștea (Barajul/Acumularea Tăcuta), cu materiale ceramice și osteologice încadrate în cultura Noua, și Rediu Galian-Siliște, com. Codăești, vatra unei așezări medievale (sec. XV-XVII) și o necropolă medievală târzie (sec.XVII-XVIII).

În concluzie, considerăm că situl de la Tăcuta, jud. Vaslui ar trebui să intre într-un program de cercetare arheologică sistematică, interdisciplinară, pentru investigarea extinsă a complexelor arheologice cucuteniene, cu elemente de aspect Hăbășești, și a necropolei de la începuturile culturii Noua.

Note

- 1. D. Boghian, C. C. Lazanu, Mariuca-Diana Vornicu, Andreea Vornicu, Elena Vieru, Al. Gafincu, B. Munteanu, S. C. Enea, T. Dogariu, Tăcuta, com. Tăcuta, jud. Vaslui. Punct: Dealul Miclea (Paic), CCA 2012, p. 269-271; A. Asăndulesei, F.-A. Tencariu, S. Gania, Aplicații de topografie arheologică și prospecțiuni geofizice în așezarea de la Tăcuta, jud. Vaslui, CCAA 2012, p. 271. O versiune detaliată pe CD volumului.
2. I. Gugiuman, V. Cîrcotă, V. Băican, Județul Vaslui, Editura Academiei, București, 1973, p. 20-21.
3. Colectivul de cercetare le mulțumește călduros și pe această cale. De asemenea, mulțumim studenților: Marian Sergiu Țifui, Dumitru-Ionuț Stigleț, Bogdan Mitică Vițelariu, Flavius Răzvan Derscariu, de la Universitatea din Suceava, care au participat la săpături, ca voluntari.

Informații suplimentare online

[Raportul 5036 din cronica.cimec.ro](http://raportul.5036.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
